

پولوس رسولی نامه رومی اون کلیسا را

دوا اونکا آپیم به کن اگم خدا بیبا آخر بستر
 شمه ویندیرا بام. ^{۱۱} ای خونه کن شمه ویندیرا
 خشیمه، تا روحانیه خلا اون شمه ایمان
 داشتیه زبق دوعه را، شمره بوعم؛ ^{۱۲} یعنی تا
 آمه بند ایمانیکا دلگرم آیم، هم شمه و هم از.
^{۱۳} برا ان، نپیمه بی خبر ببه کن چن گر آپیم
 به شمه ور بام، ولی هر گر را، ای چپی ای
 پیش آمه. آپیمه شمه دلکا نی تلکه اکینی پگم،
 هته کن دیر غیر یهودیون دلکا دورنوستمه.
^{۱۴} از بشتن چه یونانیون و چه بربرن، چه
 آلمندون و چه جائیلون مدیون بموستیم.
^{۱۵} ای خاطر، برک خشیمه کن انجیلی، بشمره
 نی کن رومیکا بماندیرون، ایلام بگم.
^{۱۶} ای خونه کن از انجیلیکا عار ندارم، چیرا
 کن انجیل، هر گمی نیجات دوعه را کن ایمان
 بوغر، خدا زبقه، اولیکا یهود و چی به دومله
 غیر یهود. ^{۱۷} ای خونه کن انجیلی دلکا، آصالح
 به ای کن خدا شنه دیار آرین، کن شروو کا
 تا آخر ایمان داشتیه سدر آمیسته. هته کن
 حبقوق پیغمبری کیتاویکا نوشته آبه یه کن:
 «صالیحه آدم ایمان داشتیه نه زندگی بکته.»

خدا غصب، گناخ کار آدمیرا

^{۱۸} ای خونه کن خدا غصب، هر مودیل
 بی خدایی و اینسانون ناراستی سدر کن
 ناراستینه حقیقتی نیفیت بگن، آستامونیکا
 ویرا. ^{۱۹} چون آچی ای کن خدا کا بی آرنسته
 چوونرا دیار، ای خونه کن خدا اینش چوونرا

۱ مسیح عیسی وزیر، پولوسی ظرفیکا،
 کن رسالتیرا خله آبه یه و خدا انجیلیرا
 وقف آبه یه؛ ^۲ هه انجیل کن خدا نارتر، اشن
 پیغمبرون واسیطنه، چی وعد، موقدسه نوشته
 اون دلکا آدوعش به، ^۳ کن چی زوعه خونه
 آ، کن جندکی لحاظ، داوود پادیشا نتاجیکا
 دنیا دگنسته، ^۴ و روح قدوسی لحاظ، اشن،
 مرداون دلکا زند آبه نه، زبقینه ایلام به کن
 خدا زوعه یه، یعنی چمه خداوند عیسی
 مسیح. ^۵ خدا، مسیح واسیطنه آمش فیض
 دوعه تا چی رسولن آیم و قامون گردی
 راهنمایی بگرم کن مسیح نومی سدر ایمان
 بوغر و بیکا اطاعت بگن. ^۶ و ام شمره نی
 هسته، کن بشمه شون صلا ژیه تا عیسی
 مسیح شن ببه؛
^۷ گرد اینرا کن شهر رومیکاینه و خدا حاجتی
 اینه و اینشون صلا ژیه تا موقدسونکا آبون:
 فیض و صلح سلامتی، چمه دد، خدا وریکا،
 و خداوند عیسی مسیح ظرفیکا شمره ببو.

پولوس رومی شرا حشی بگی

^۸ اولیکا، اشن خدا، عیسی مسیح
 واسیطنه، شمه گردی خونه شکر بگمه، ای
 خونه کن شمه ایمانی تریف دنیا گرد جگا
 اونکا گه به گه بیه. ^۹ چون خدایی کن بی اشن
 صدقه دلینه چی زوعه انجیلی کاریکا خیدمت
 بگم، مرا شاهید کن چنه یزن چمن دوا اونکا
 بشمه، اوزون یاد آمفند ^{۱۰} و اوزون اشن

یالَه نار و قودینه. آوَشَر کارون آنجوم دوعه راه،
تاز راه سی آنکرد و اِشَتَن دَدَنَنه کا نافرُمونین،
۳۱ ناقم، بی وفا، بی عاطیفه و بی رحمین. ۳۲ هر
چنه خدا عادیلانه حکمی بُموستین کن آینی کن
انتر کارون بگنه مکافات مرگه، نه تاگه اِشَتَن آ
کارون بگنه، گسینی کن انتر کارون اگرین، تایید
بگن.

خدا عادیلانه دیوون

۲ پس ته آی اینسانی کن دیبری دیوون
بگش، هر کسی پی هیج رقی نِداری.
چون وقتی کن ای نفری دیوون بگشه، بَشَتَر
مَحکوم گردز؛ چون ته آی دیوون اگر، ته نی
هه کاری آنجوم بَدَاشه. ۲ آمه بُموستیمون کن،
خدا دیوون کرد، آینی سر کن انتر کارون بگن،
حَقّه. ۳ ته آی اینسانی کن دیبر گسون سَرِدِر
دیوون بگشه و اِشَتَن هه کاری آنجوم اَشدا،
گمون بگشه کن خدا دیوون گردکا بَشه وِشت؟
۴ یا اِمکن خدا مِزبانی، تَحْمَلی و چی یاله صبری
گِج بَحیساب بوغردیش و نیشموسِت کن خدا
مِزبانی اِمی خاطر کن بته توبه گردرا بِیَر؟

۵ ولی ته اِشْتِه سرختی و اِشْتِه دلی خونه،
کن نَپِشِه توبه بگر، خدا غَضَبی اِشْتَرَا، غَضَبِه
روجیرا جَم اَشگَرَد، آ روجیرا کن چی دِلکا خدا
عادیلانه دیوون کرد دیار آرین. ۶ خدا «هر
گمی، چی اِشَتَن کرد کارون انداز جزا آردا.»
۷ خدا، زیروته زندگی آینی آردا کن، چاگه کارون
آنجوم دوعه کا صبرینه، شکوه و جلال و
حورمت و زیروته زندگی دومله این؛ ۸ ولی یاله
نارن و اینبرا کن حقیقتیکا ایطاعت نینکرد،
بَسگم نادرستیکا ایطاعت بگنه، آسَرَنگِسْتِه و
غَضَب ویزگرد. ۹ هرگم کن بَد کارون آنجوم
بذر، رنج و عذاب چی رست آرب، اولیکا یهود
و چی به دومله غیر یهود. ۱۰ ولی آینی کن چاکی

دیار آگَرَدَشِه. ۲۰ چون خدا اَصِفَتین کن نیتب
آوون ویند، یعنی چی زیروته خَر و ایلاهیه
ذات، دنیا خلق به شرووکا، آ چیبینی کن سی
آبه ایته دلکا واضح ویندیننه. پس این د هیج
رِقته ای نیشون.

۲۱ اِمی خونه کن هرچنه خدا اَزَنَسْتِشون،
ولی بی هنته ایلَه خدا شیوار حورمت ایحترام
نکردشون، بَلگم اِشَتَن فکرونکا، ددار چیبونکا
ویلاخِستین و ظَلَمات چوون نافمه دِلِیش گته.
۲۲ اگم چه ایدعا اگرینه کن اَلَمَدین، ولی ناقم
آبینَه، ۲۳ و این زیروته خدا شکوه و جلالی، آ
بوَتی نه کن فانیته اینسان و پرنَدان و خِیوون
و خَزَنَدان اُمونینه، عَوْض آگَرَدَشون.

۲۴ پس خدا نی آینش چوون دلی شَهوتونکا،
جیفینین آهَشْتِش، تا اِشَتَن دِلکا اِشَتَن جندکون
بی حُرمت آگن. ۲۵ اِمی خونه کن این آ حقیقتی
کن خدا خونه آ، درو نه عَوْضِشون آگَرَد
و مخلوقی خالیقی جگا پَرستیش و خیدمت
گردشون، خالیقی کن تا آبد پی بی پَرستیش کرد.
آمین.

۲۶ اِمی خاطر خدا نی آینش چوون شَرَم آوَر
شَهوتیکا آهَشْتِش. اِمی خونه کن چوون ژین،
طَبِیعِیَه رابطه اون غَیر طَبِیعِیَه رابطه اوته
عَوْض آگَرَدَشون. ۲۷ هِنترکه، مِرَدن نی ژنونه
طَبِیعِیَه رابطه آهَشْتِشون، و یَنَد شَهوتی آراکا
سیجِستین. مِرَد مِرَدینه شَرَم آوَر کار آنجوم
آدَری، و اِشَتَن بَد کارون مکا فاتیشون ویند.

۲۸ هته کن خدا اَزَنَسْتِه چوونرا اَرزِشی
نِداریته، خدا نی آینش، چوون مِچمه فکریکا
آهَشْتِش تا اِشَتَن بَد کارون آنجوم بَدَرِن. ۲۹ اِمِن
هر مودیل نادرستی، آوَشَر گیری، طمع و بد
خواهی کا پَتَلَمه این. این همه مودیل زَر، آدم
کِشْتِه، ژُر، حیلَه و بَد خواهیکا پَتَلَمه ایته. این
غَیبت آکر ۳۰ بوهُتون آژن، خدا غَنیم، پوروو،

پیتاری؟^{۲۳} ته کن شریعتی داشتِه خونه ایفتخار بگش، ته شریعتی چاکیسته نه خدا بی حُرمتی نیشگرد؟^{۲۴} چون هته کن پیغمبرون کیتاویکا نوشته آبه یه: «شمه خونه، غیر یهودیون دلکا خدا نومی کفر باتینه».

^{۲۵} سنت گرد آموقی ارزش بداشتی کن شریعتی آنجوم بدر، ولی اگم شریعتی بچاکنه، امی شپوار کن سنت به نپرون.^{۲۶} پس اگم این کن سنت به نینه، شریعتی واته چییون آنجوم بذر، مگم سنت آبه گس، به بحیساب نان؟^{۲۷} پس آ کن جندکیکا سنت به نی، اما شریعتی غم بردی، بته محکوم بکته، بته کن نوشته آبه حکمون و هم سنت به داری، ولی خدا شریعتی پا بن بناشه.

^{۲۸} چون یهودی ام نینه کن به ظاهر یهودی آبو و سنت به کاری نینه کن ظاهیری و جندکیکا ببو.^{۲۹} بسکم یهودی هته کن باطنیکا یهودی ببو و سنت به نی، صدقه دلّه کاریه، کن خدا روح آی آنجوم در، نه ام کن ایله نوشته واسیطنه. انتر اینسانی، خدا بی تریف بگی، نه آدمین.

خدا وفادار

۳ پس یهودی به فاید چه چیه؟ ویا سنت به را چه آرزشی هسته؟^۲ خیلی، هر لحاظیکا. اول امکان خدا گلام، یهودیون دست آمانتیشون دوعه یه.

^۳ اگم بعضی آوونکا آمین نبینه، چه پی واته؟ چوون وفادار نیه، خداوندی وفاداری هیچ آرگرد؟^۴ هرگز! حتی اگم گرد آدمین درو آواج ببون، خدا راسته واجه! هته کن داوودی کیتاو مزموریکا نوشته آبه یه کن:

«امی خاطر، وقتی گف برّش راست باتیش،

بگنه، خدا شکوه و جلال و حورمت و صلح و سلامتی چوون رست ببنه، اول یهود و چی به دومله غیر یهود^{۱۱} امی خونه کن خدا فرق نیه نا.

^{۱۲} چون گرد گسینی کن بی موسی شریعت گناخ بگنه، بی شریعت نی نیفله آتب؛ و گرد اپنی کن شریعتی بنیکا گناخ بگن، شریعتینه دیوون ببینه.^{۱۳} چون اپنی کن تاگه شریعتی دترست خدا نظریکا صالح نینه، بسکم اپنی صالح ایته کن شریعتی آنجوم درن.^{۱۴} چون وقتی غیر یهودیین کن شریعت نیشونه، شریعتی اعمالی اِشتن غریز واته آنجوم درن، این با امکان شریعتیشون نینه، ولی اِشتن اِسترا شریعتینه.^{۱۵} چون این آموون کن شریعتی اعمال چوون دلیکا نوشته آبه یه، هته کن چوون ووردان نی امی شاهیدی در، امی خونه کن چوون فکرن یا آوون محکوم بگی یا حتی تبرّعه بکته.^{۱۶} ام، آ روجیکا ایتفاق درگنست کن خدا آ انجیلی واته کن آز ایلام بگم، اینسانون نوئکه رازون عیسای مسیح واسیطنه نه دیوون بگر.

^{۱۷} ایسه، ته کن بشتن یهودی بموستیش و شریعتیکا پشت آدوغر و امی خاطر کن خدا آشموست، اِسترا ایفتخار بگش،^{۱۸} ته کن چی ایراد بموستیش و امی خونه کن شریعتیکا آموچ گتر، چاکه چیون اینتخاب بگش،^{۱۹} و اطمینانز کن ناوینااون راهنما و ظلماتیکا انیشون نوریشه،^{۲۰} و جائیلون مربی و خردنون موعلیمیش، ته، شریعتی کن، المندی و حقیقته هستر،^{۲۱} پس ته کن دیتر گسون آموچ آشدا، بشتن آموچ نیشدا؟ ته کن پتارسیه ززبرا موعیظه بگشه، ته اِشتن پنیسه تارست؟^{۲۲} ته کن باتیشه زینا مکه، ته اِشتن زنا نیشگرد؟ ته کن بئونکا نیفرت بداشتیش، ته معبدون

۱۴ «چوون گو نفرین و تِلّه گفی نه پَتَلَمّه
تِه.»

۱۵ «چوون لِنگِن خون وِگَرِد را تاوِیستّه
ایته؛

۱۶ هر چگا ایرا بَشِیته، وِراوِیستّه و سیا
بختی چگا بَنان،

۱۷ و آیین صلح و سَلامتی راه آئینمُوست.»

۱۸ «چوون چمی دِلکا خدا ترس دَر نی.»

۱۹ ایشه بَمُوستیمون آچی کن شَرِیعت باتیه
آیینی را یِه کن شَرِیعتی بِنی کابینه و تا هر گویی
دَبَسْتِه آبو و گِرِد دِنیا خدا نَکا جواب پس آندا.
۲۰ اِمی خونه کن هیچ اینسانی نِه کن شَرِیعتی
اَعمالی اَنجوم دوعِه خونه، خدا چَمیکا صالح
بَحِیساب با، اِمی خونه کن شَرِیعت، گناخی
آوون آمونه.

خدا صالح به، ایمان داشته راه کا

۲۱ ولی ایشه شَرِیعتیکا ناگه، آ صالح ب ایی
کن خدا کار آیر آبه، هته کن شَرِیعت و
بِیغَمَرِن چیرا شاهیدی دَرِن. ۲۲ اِم صالح به
کن خِداکار، عیسی مَسِیح کا ایمان داشته راه
نه، گرد آیینی تَصِیب بَبِیّه کن ایمان بوَعَرِن. اِمی
خونه کن هیچ فرقی نِه. ۲۳ اِمی خونه کن گرد،
گناخِشون کردیه و خدا شکوه و جلالی نَکا کم
بوَعَرَدین. ۲۴ و خدا فِیضِیته، کن هنته ایلّه خَلا
شیوار و آ آزادی بَها واسِیطنه کن مَسِیح عیسا
دَلکار، صالح به حِیساب آن. ۲۵ خدا، عیسی
مَسِیح هنته گِناخون گَفار شیوار آناشه،
آ گَفار کن چی خونِیته و ایمان داشته را کا
بَدست آ. اِم، خدا عبدالتی آمونِسته خونه به،
اِمی خونه کن آ شَتَن اِیلاهیته صَبْرِیته، آ گِناخنی

و وقتی دیوون بَگش، اِشْتِه دیوون گرد
دِرسته.»

۵ ولی اَگم چَمّه ناراستی خدا راستی دیار آرگرد،
پی چه وایته؟ مَگم خدا ظالِمّه اَموقه کن چَمّه
سَر غَضَب بَگتی؟ آز اینسانی شیوار گف بَرَم.
۶ هرگز، اِمی خونه کن اَموقه خدا چِنتر آشایه
دِنیا سَر دیوون بَگر؟ ۷ «ولی اَگم چمن دِرو
واسِیطنه خدا حَبِیقت وِیشتر شکوه جلال
بَگنتیه، دِ چیرا آز هِنته ایلّه گِناخکاری شیوار
مَحکوم بَبِیّه؟» ۸ و چیرا نِواجِم کن: «بِر بدی
بَگرم تا چاکِ بوجود با؟ هته کن بَعْضِن چَمّه
سَر دَرِشون بوهُتون رُیّه، و ایدعا بَگن کن اَمه
اِنتر باتیمون؟ چوون مَحکومِیت عادیلانه یِه.

هیچ کس صالح نیه

۹ پس پی چه وایته؟ مَگم چَمّه یِهودیون وَضِع
غَیر یِهودیون کا بَیتر؟ نه، اصلاً اِمی خونه کن
چیمی به ن ایدعامون کردیه کن گرد، یهود و
غَیر یهود، هر دِ گِناخی باری بِنی کابینه. ۱۰ هته
کن موقدسه نِوشته اون دَلکا نِوشته آتیه:

«هیچ گم صالح نییه، حتی ایی نفر.

۱۱ هیچ کم اَقَم نیه،

هیچ گم خدا دومله نییگرِدست.

۱۲ گردی خِداشون پُشت آکرَدیه.

اَین تَیْدِنه دَدار راهون دومله شه این.

نیکوکاری نیه،

حتی ایلّه.»

۱۳ «چوون لوک هنته ایلّه آج آبه

قُوری شیوار؛

و اِشَتَن زونی، گول ژ را کار بَگتین.»

«اَفی زهر چوون لوی بَنیکاز؛»

بَحِیْسَاب بوعُردی، چِی ایمان چِیرا صالح به،
بَحِیْسَاب آ.^۶ هته کن داوود پادِشا نی، آ گسی
کن خدا، بی بیدون اعمال صالح بَحِیْسَاب
بوعُردی حَسَمَد بَموسَتی، و باتِبه کن:
۷ «خَشی آینی حالِیرا کن چوون خَطَا

اِنْشون بَخَشِستَه

و چوون گِناخِشون پوشامنیته.
۸ خَشی آ گسی حالِیرا کن خداوند چِی

گِناخی چِی حِیْسَاب نِینَا.»

۹ مِگم اِم حَسَمَدِین، تاگه اَینِیرا آ کن سِنت
به این، یا اَینِیرا کن سِنت به نِینَه را نی، هِستَه؟
چون وایمونه کن ابراهیمی ایمان داشته چِیرا
صالح به بَحِیْسَاب آمه. ۱۰ پس چِنتر چِیرا به
حِیْسَاب آمه؟ اَموقه کا کن سِنت آبه به، یا چِی
به نه؟ اَلْبَت کن سِنت آبه کا به نَ به، نه چِی به
دومله. ۱۱ ابراهیم سِنت گرد نِشوئش ویگته تا
چِی صالح به را موهری ببو، کن سِنت به نه، و
ایمان داشته خونه چِی نَصیب آبه. اِنترکه، آ گِرد
آینی کن بی اِمکن سِنت ببون ایمان بوعُردینه،
دَدَ به، تا اَین نی صالح به حِیْسَاب بان. ۱۲ و
ابراهیم سِنت آبه اون دَدَ نی هِستَه، یعنی اِینی
دَدَ کن نه تاگه سِنت به اینه، بَلگم ایمانی راکا
گل بَرَن، هه راکا کن چَمه دَدَ ابراهیم نی سِنت
بَ به نَ، گل اَرَنیه.

خدا وَعَدَ ویگته ایمان داشته واسیطه نه

۱۳ چون شَرِیعتی راه نه نِبه کن ابراهیم و چِی
اودمیشون وَعَدَ دوعه کن دِنیَا وارِیث بَبینَه،
بَسکَم آ صالح به راهکا، کن ایمان داشته سَرَدِر
اَمبَسْتَه. ۱۴ چون اگم آینی کن شَرِیعتیکا پیرو
بَکنه وارِث ببون، ایمان داشته دَدار آَرین و
وَعَدَ هِیچ بَرَش. ۱۵ اِی خونه کن شَرِیعت خدا
غَضَبی بوعُردی؛ ولی جِگا اِی کا کن شَرِیعت
نیه، شَرِیعتی چاکِینِستَه نی نیه.

کن چیمی به نه ایتفاق دَگِیستَه به، نِدیْدِش
گته. ۱۶ اِنته گِردِشه تا اِشْتَن عِیدالْتی اِم رَمونَه
دوورکا اَمونَه، تا اِشْتَن عادیل ببو و آینی کن
عِیسی کا ایمان بَداشْتینَه گرد، صالح بَحِیْسَاب
بان.

۱۷ پس دِ چمه اِیفتخار کرد، چه چِیه؟
هِیچ اِیفتخاری نِیه! چه حِیْسابینه؟ شَرِیعتی
اَعمالینه؟ اَلْبَت کن نه، بَسکَم شَرِیعتیکا ایمان
داشته نه. ۱۸ اِی خونه کن آمه اِیتقاد دارم کن
اینسان بی اِمکن شَرِیعتی اَعمالی اَنجوم بَدِر،
ایمان داشته نه صالح بَحِیْسَاب آ. ۱۹ مِگم خدا
تاگه یهودیون خدا؟ مِگم غَیر یهودیون خدا
نیه؟ اَلْبَت کن آ غَیر یهودیون خدا نی هِستَه.
۲۰ اِی خونه کن تاگه اِبلَه خدا وِجود بَداشتی،
و اِم خدا، آینی کن سِنت آبه اِینَه ایمان داشته
سَرَدِر و آینی کن سِنت آبه نِینَه نی هه ایمان
داشته سَرَدِر، صالح بَحِیْسَاب بوعُردیه. ۲۱ پس
مِگم آمه اِم ایمان داشته نه، شَرِیعتی نِیفِیت
بَگمون؟ اَلْبَت کن نه! بَلگم آمه شَرِیعتی اَمبَسْت
بَگمون.

ابراهیم پیغمبر ایمان داشته نه صالح بَحِیْسَاب آمه

۲۲ پس آ چِی اِی خونه کن ابراهیم پیغمبر
بَدَسْت وِردِشه، چه بَبینَه وایته، آ کن جندکی
لِحاظ، چَمه بابا بَحِیْسَاب آ؟ ۲ چون اگم
ابراهیم اِشْتَن اَعمالی خونه صالح بَحِیْسَاب آمه
به، اِیفتخار گِردِرا اِی چِی اِی دارینه؛ ولی نه
خدا وریکا. ۳ اِی خونه کن توراتیکا شون چه
نوشتَه یه؟ «ابراهیم به خدا اِیمائِش وِرَدَ و اِم،
چِیرا صالح به، بَحِیْسَاب آمه.»

۴ اِیسه آ کن کار بَگی، چِی مَزِد چِی حَقّه، نه
کن خَلا. ۵ ولی آ کن کاری نِیگِرد، بَلگم خِدا بی
سَر توکل بَداشتی کن بی خدا اون نی صالح

آ فیضی به دَسْت وَرَدَمُونَه، کن ایسَه چِی دِلْکَا
 آمِستیمون، و خدا شکوه و جلالی اُمیدی دِلْکَا
 خَشی بَگْمون.^۳ نِه تاگه اِم، بَسْگَم سَخْتیونکا
 نی خشی بَگْمون، چون بَموستیمون کن اِم
 سَخْتین صبری سی آرگَرْد^۴ و صبر، شَخصیتی
 سی آرگَرْد، و شخصیت اُمید داشته سی آرگَرْد؛
 و اِم اُمید داشته چمه شرمندگی باعث نَین،
 چون خدا موحِت، خدا موقدسه روح نه کن
 آمشون دوعه یه، چمه دِلونکاشون ویگردیه.

^۱ چون هَنگومی کن اَمه هَنورنی عَجز بیمون،
 مسیح چاگه موقه بی خدا اون خونه، اِشْتَن
 جانی آدَاشه.^۷ اِمی خونه کن کم پیش آ ایلَه
 صالحه آدمی خونه، اِی نفر اِشْتَن جانیکا
 بَگِزِر، هَر چته شاید اِی نفر اِم شَهامتی
 پِدَار کن اِشْتَن جانی ایلَه چاگه اینسانی خونه
 بَزِر.^۸ ولی خدا اِشْتَن مُحَبَّتِی اِنْتَر اَمَراش
 آمونسته، وَقی اَمه هَنورنی گِناخکار بیمون،
 مَسیح چمه خونه مَرْد.^۹ پس اِمی خونه کن،
 چِی خونی واسیطنه صالح بَحیساب آمیمون،
 چته ویشْتَر چِی واسیطنه خدا غَضَبیکا نِجات
 بَگْتیمون.^{۱۰} چون اَگم هَنگومی کن خِداَنه غَنیم
 بیمون، و چِی زوعه مَرْد واسیطنه، آمشون
 خدا نه آشتیشون دوعه، چَد ویشْتَر ایسَه
 کن بَینه آشتیکامونَه، چِی زندگی واسیطنه
 نِجات بَگْتیمون.^{۱۱} نِه تاگه اِم، بَسْگَم اَمه چمه
 خداوند عیسی مَسیح واسیطنه، خدا آشتی
 چمه نصیب آبه، و خدا دِلْکَا نی خَشی بَگْمون.

مرگ آدمی واسیطنه،

زندگی مسیح واسیطنه

^{۱۲} پس، هته کن گناخ ایلَه اینسانی واسیطنه
 اِم دنیا دِلَه دَرَمه، و مَرْد، گِناخی واسیطنه اَمه،
 و اِنْتَرکه مَرْد اینسانون گِردی دومنْش گته، اِمی
 خاطر کن گِردی گِناخشون کَرْد^{۱۳} اِمی خونه

^{۱۶} اِمی خاطر، وَعَدَ، ایمان داشتِه واسیطنه
 آ، تا فیضی سَرْدَر آمبست ببو و ابراهیمی گِرد
 اودومیرا ضیمانت ببو، یعنی نِه تاگه اَینِرا کن
 شَرِیعَتیکا اِیطاعَت بَکن، بَلْگَم اَینِرا کن ابراهیمی
 ایمانیکا اِیطاعَت بَکَنه نی هِستَه، کن چمه
 گِردی دَدَیَه.^{۱۷} هته کن کیتاو توراتیکا نِوشته
 آبه یه کن: «آز بَته خَیلی قامون دَدَ آگَرْدَمه.»
 و خدا چَمیکا اِنْتَر نی هِستَه، خِداپی کن ابراهیم
 بَش ایمان وَرْد، کن مَرْداون زَند آرگَرْد و آچِینی
 کن وجودشون نِیَه هَسْتی آزدا.

^{۱۸} آ چَگاکا کن هیچ اومیدی نِبه، ابراهیم
 اُمید داشته نه باوَرش کَرْد کن خَیلیون دَدَ
 آبو، هته کن بَشون وائِه به کن: «اِشْتِه اودوم
 اِنْتَر بَیْتِه.»^{۱۹} ابراهیم اِشْتَن ایمانیکا سِست
 اَینَه، اَموقه کن اِشْتَن مَرْد جَندکی دَرْدسی، اِمی
 خونه کن جودِ صَد سال داری و سارا رَم
 نی خَشک آبه به.^{۲۰} ولی آ خدا وَعَدَ سَر، بی
 ایمانی خونه چیمه میمه نَگَرْدشَه، بَلْگَم ایمانیکا
 قودور آبه، و خِداش شکوه و جلال داشه.
^{۲۱} اِموْطَمَین به کن خدا بَشایِه اِشْتَن وَعَدَ وفا
 بَگِر.^{۲۲} هِمی خونه، چِی ایمان داشته «چِیرا
 صالح یه، بَحیساب اَمه.»^{۲۳} ولی اِم گف کن
 «چِیرا بَحیساب اَمه»، تاگه ابراهیمیرا نِوشته
 اَینَه^{۲۴} بَسْگَم چَمَراشون نی نِوشته یه، تا چَمَرا
 نی بَحیساب با، اَمه کن بی ایمان دارم کن چمه
 خداوند عیسی، مَرْداون دِلْکاش زَند آرگَرْد.^{۲۵} آ
 کن چمه گِناخون خونه مَرگی تَسْلیم آبه و چمه
 صالح بَحیساب اَمه خونه، مَرْداونکا زَند آبه.

خدا نه صُلاح گِرد ایمان داشته واسیطنه

^۵ پس اِمی خونه کن ایمان داشتِه نه
 صالح بَحیساب اَمه ایمون، چمه خداوند
 عیسی مَسیح واسیطنه خدا نه صُلاحمون
 هِسته.^۲ اَمه چِی واسیطنه، و ایمان داشته نه،

مرد گناخی خونه و زندگی خدا خونه

۱ پس چه بواجم؟ هته گناخ گرد ایدامه بډرم تا فیض ایضاف آبو؟^۲ هرگز! آمه کن گناخی خونه مردیمون، چننه بشامون چی دِلکا هنی زندگی بگرم؟^۳ مگم نیتموست گرد آمه کن مسیح عیسا دِلکا غسل تعمیدمون گته، چی مرد دِلکا تعمید گتمون؟^۴ پس مرد دِلکا تعمید گته نه، آینه دَین آیمون تا هته کن مسیح، دَد شکوه و جلالینه، مرداونکا زند آبه، آمه نی تاز زندگی دِلکا گل بژم.

۵ پس اگم چی مرد شیوار مرگی دِلکا، بینه ایله آبه ایمون، حتما چی زند آبه شیوار، زند آبه کا نی بینه ایله آیم. ۶ ای خونه کن بموستیمونه آ قدیمه اینسان کن آمه بیمون، بینه مصلوب آیمون تا جندکی گناخ نیفیت آبو و د گناخی وزیر مټم. ۷ چون آ کن مردینه، گناخی دِلکا رَختیه.

۸ ایشه اگم مسیح نه مرد ایمونه، ایمان دارم کن بینه زندگی نی بگمونه. ۹ آمه بموستیمون، مسیح مرداون دِلکا زند آبه، د هرگز نیترد و مرد د چی سَریکا اینجاری نیسه. ۱۰ ای خونه کن آشتن مرگینه، ایگر اوزونبرا گناخی خونه مرد و زندگی ایکا کن آ زندگی بگی خدارا زندگی بگیه.

۱۱ پس شمه نی، پی بشتن گناخیرا مرد برنه، و مسیح عیسا دِلکا، خدارا، زند برنه. ۱۲ پس مرر گناخ شمه فانیه جندکونکا فرمون بډر، تا چی خواسته اونکا ایطاعت بگر. ۱۳ اشتن جندکی اعضا گناخی دَست آندر تا نادِرستی اساس آبون، بسکم هته آینی شیوار کن مرد کا زندگیرا ویگردسته اینه، بشتن خدا دست آذر تا شمه جندکی اعضا خدا دَستیکا، راستی وسیله آبون.

کن حقیقتن شریعتی آدوعه به ن، گناخ دنیا دِلکا به، ولی هر چگا ایکا کن شریعت مټو، گناخ بحیساب نیام. ۱۴ ام حالیکا، آدمی دوور کا، تا موسی پیغمبری دوور، مرد اینسانون گردی سَرډر حاکیم به، حتی آینی سر کن چوون گناخ هته آدمی نافرمونی شیوار نیه. آدم، آ گسی نمونه به کن، پی بای.

۱۵ ولی خلا، هته گناخی شیوار نی. ای خونه کن اگم ایله اینسانی گناخی خونه خیلین مردین، چَد ویشتر خدا فیض و خلای کن ایله اینسانی فیضی واسیطه نه، یعنی عیسا مسیح، آماد آبه، فزوون خیلون نصیب آبه. ۱۶ و آ خلا، آدمی گناخی نتیجه شیوار نیه. ای خونه کن آ گناخی به دومله دیوون کرد آمه و محکومیتش ورد؛ ولی ور گناخون به دومله، خلا آمه و بشتنه صالح بحیساب آمه وردشه. ۱۷ ای خونه کن اگم ایله اینسانی گناخیرا، مرد اینسانی واسیطه حکومتش کرد، چنه ویشتر آینی کن خدا بی حد و انداز فیضی وصال به، خلاشون ویگته، آ اینسان، یعنی عیسا مسیح، واسیطه زندگی دِلکا حکومت بگته.

۱۸ پس هته کن ایله گناخ گرد اینسانون محکوم به باعیت به، ایله صالحه کار نی، گرد آدمون، زندگی داشته و صالح بحیساب آمه، باعیت ببیه. ۱۹ چون هته کن ایله آدمی گناخی خونه، خیلین گناخ کار آیین، ایله اینسانی ایطاعتی خونه نی خیلین صالح آنب.

۲۰ ایشه، شریعت آمه تا گناخ ایضاف آبو؛ ولی چگا ایکا کن گناخ ور آبه، فیض برک ایضاف آبه. ۲۱ تا هته کن گناخ، مرگی دِلکاش حکومت کرد، فیض نی صالح به واسیطه حکومت بگر کن چمه خداوند عیسا مسیح واسیطه، زیروته زندگیرا، آرسه.

شریعتیکا رِخسَته

۷ برا ٲان، مگم نیئموسٲ، هنته گسینی نه گف درمه کن شریعتیکا با خَربن، شریعت تاگه تا زمانی اینسانی سَرِدِرِ حکم بگیه کن اینسان زندیه؟^۲ ٲمی خونه کن شریعتی وائنه، شو دار ٲن تا وقتی کن شو زندیه، بی وابستیه. ولی اگم چی شو بمر، ا ٲن شرعا آیکا برِخستی. ^۳ پس اگم اموقه کا کن چی شو زندیه، دیترِ مردینه ببو، زیناکار بی. اما اگم چی شو بمر، ٲم شریعتیکا رِخسَته یه، و اگم دیترِ مردینه ایزدواج بگر، بی زینا کار نیئوات.

^۴ چمن برا ٲان، هنترکه، شمه نی مسیح جندکی واسیطنه شریعتی را مردِ ایرون، تا دیترِ شخیصنه واصلت بگر، یعنی آینه کن مرداونکا زند آبه یه، تا خدارا برِ بدرم. ^۵ چون زمانیکا کن جندکیکا زندگی اگریمون، چمه نفس کن گناخینه پتلمه به، شریعت اوون جیکو دروری، و چمه جندکی اعضا، کار اگری تا مرگِرا برِ بدرم. ^۶ ولی ایسه، امه آچی ایی خونه کن بیکا ویلاخیسته بیمون مردیمون و شریعتیکا رِخسَتمون، تا خدا موقدسه روح نه، ایله تاز راه دلکا خیدمت بگرم، نه گنه راه نه کن، تاگه ایله نوشتنه یه.

شریعت و گناخ

^۷ پس چه بواجم؟ مگم شریعت گناخه؟ هیچ موقه! ٲم حالیکا اگم شریعت نبه، سر آنگیمون کن گناخ چچیته. ٲمی خونه کن اگم شریعت وائش نبه «طمع مک» نشایمونه سر آگینه کن طمع گرد چه چیته. ^۸ ولی گناخ شریعتی ٲم حکمیکا ایله فرضتی پیداش کرد، تا هر مودیل طمع چمن دلکا بوجود بوغر. چون جدا شریعتیکا، گناخ مردیه. ^۹ زمانی آز شریعتیکا

^{۱۴} ٲمی خونه کن گناخ شمه سَرِدِرِ فرمون نییدا، ٲمی خاطر کن شریعتی بنیکا نیرون بلگم فیضی بِنیکارون.

صالحی وزیرن

^{۱۵} پس چه بواجم؟ ٲمی خاطر کن شریعتی بنیکا نیمون، بسکم فیضی بِنیکایمون گناخ بکرم؟ هرگز! ^{۱۶} مگم نیئموسٲ کن وقتی بشتن هنته فرمون ابرِ وزیرن شیوار، گسی دست بدرم، آ آدمی کن آیکا فرمون برِدریرون، وزیرِ بیریرون، چه گناخی وزیر، کن چی آخرِ مرد یه، چه خدا ایطاعتی وزیر، کن چی آخرِ صالح بحیساب آمه یه؟ ^{۱۷} ولی شکرخدا، هر چنه چیمی به نه، گناخی وزیرِ بیرون، ولی ایسه صدقه دلینه آموچی کا فرمون بیریرون کن خدا، شمش آدوغه. ^{۱۸} و شمه گناخیکا رِخسَته نه، صالح به وزیرِ آبه ایرون.

^{۱۹} آز اینسانی زبانینه بشمنه گف برم، ٲمی خونه کن اینسانایرون و شمه جندک عجز. هنته کن چیمی به نِ اِشتن جندکی اعضا، هنته وزیرِ شیوار، ناپاکی و بی قانونی کن روج به روج ایضاف آریبه، دست آدارون، پس ایسه اوون صالح به وزیرِرا آدر کن چی آخرِ قودوسیه. ^{۲۰} هنگومی کن گناخی وزیرِ بیرون، صالح به کا رجه بیرون. ^{۲۱} پس اموقه، آکارونی انجوم دوعه کا کن ایسه اوونکا شرم دار، چه برِ ایی برِدرن؟ ٲمی خونه کن آکارون انجوم دوعه آخرِ مرگه! ^{۲۲} ولی ایسه کن گناخیکا رِخسَتریرون و خدا وزیرِآبیرون، چی برِ شمرا تقدیس به آ، کن آخرِ برِ زیرونه زندگِرا تمون آرب. ^{۲۳} ٲمی خونه کن گناخی میزد مرگه، ولی خدا خلا، زیرونه زندگی، چمه خداوند مسیح عیسا دلکار.

۲۱ پس اِم قانونی بَفَهْمِسْتِیم کن وَقْتی بَیْمَه چاکِ یَگرم، بَدی دَسْت آرسَه. ۲۲ اِمی خونه کن آز باطنیکا خدا شَرِیعَتیکا کیف بَگم، ۲۳ ولی دِیتر قانونی چمن جَندکی اَعْضاکا بَویندیمَه کن آ، شَرِیعَتینَه کن چمن عِقل آی قبول بَگی، بَجَنگستی و بَمن شَرِیعَتی گِناخیکا ویلاخِنَه، کن چمن جَندکی اَعْضاکا دَر. ۲۴ آخ کن چَنه بَد بَخْتَه آدَمی هَسْتِیمَه! کَبَه کن بَمن اِم مَرَد جَندکیکا آراخْمونَه؟ ۲۵ شُکر خدا، چَمه خداوند عِسی مَسِیح واسِیطنَه!

پس آز اِشْتَن عَقْلینَه خدا شَرِیعَتی وَزِیَر بَییم، اَمّا اِشْتَن جَندکینَه گِناخی شَرِیعَتی وَزِیَریمَه.

خدا روح دِلکا زندگی کرد

۸ پس اِیسه اَینِرا کن مَسِیح عِیسا دِلکا هَسْتِین، دِ هِیچ مَحْکُومِیتی نَه، ۲ چون شَرِیعَتی کن زندگی رُوحَه، مَسِیخ عِیسا دِلکا، بَیْمَه شَرِیعَتی گِناخیکا و مَرگیکا آراخْمونِیْشَه؛ ۳ چون آ چِی اِی کن شَرِیعَت، اِینسانی جَندکی عِجَز گِیری خونه نَشاِبَه اَنجُوم دُوعَه، خدا اَنجُوم داشَه. آ اِشْتَن زُوعَه گِناخ کَار جَندکی شِیوار عَندِشَه تا گِناخِیرا قِربونی ببو و اِنْتَرکَه اِینسانی جَندکی دِلکا، گِناخِیش مَحْکُوم کَرَد، ۴ تا آ دِرِستَه چِی اِنی کن شَرِیعَت بَیْمَه اَمکا اَنجُوم ببو. اَمکا کن خدا روح واْتَه زندگی بَگْمون، نَه جَندکی واْتَه چِیون سَر.

۵ اَین کن جِیسْمانی اِیْتَه، اِشْتَن فِکْرُون جِیسْمانییَه چِیون سَر دِر نَرِن، ولی اَینی کن خدا رُوحِشُون هِستَه، اِشْتَن فِکْرُون رُوحانییَه چِیون سَر دِر بَنانَه. ۶ چون آ اِینسانی کن اِشْتَن فِکْری جِیسْمانییَه چِیون سَر آرْنا، مَرَد یَه، اَمّا آ

جِدا، زَند بَیْمَه؛ ولی وَقْتی کن شَرِیعَتی حِکْم اَمَه، گِناخ زَند آبه و آز مَر دِیم. ۱۰ هَه حِکْم کن زندگی وَعَدَش دُوعَه به، چمن مَرَد باعِیْث بَه. ۱۱ اِمی خُونَه کن شَرِیعَتی حِکْمی واسِیطنَه، گِناخ فِرِصْتِیش پِیدا کَرَد و اِیْتَه بَمِش گُول رُ و کِشْتِش. ۱۲ پس، شَرِیعَت موقَدَسَه و شَرِیعَتی حِکْم نِی موقَدَسَه و دِرِست و چاگَه.

۱۳ پس مَگم آ چِی کن چاک بَه، چمن مَرَد باعِیْث آبه؟ هَرگِز! بَسْکَم گِناخ آ چِی کن چاک بَه واسِیطنَه، مَرَد چمن دِلکا بوجُود وَرِدِشَه تا اِنْتَرکَه اَمُونَه کن گِناخ، گِناخَه، و شَرِیعَتی حِکْمی واسِیطنَه دِیار آبو کن گِناخی پَلِیدِگِیری بَرک وَر.

۱۴ چون اَمَه بَمُوسْتِیمُون کن شَرِیعَت رُوحانییَه، ولی آز جِسمانییَه اِینسانییَه و هَنته وَزِیَری شِیوار، گِناخی خِرْتَه آبه اِیمَه. ۱۵ چِیرا کن آز، دِ نَمُوسْت چَه بَگْمَه، چون آ چِی کن بَیْمَه، اَنجُوم نَمدا، بَسْکَم آ چِی کن اِیکا بِیزاریمَه، اَنجُوم اَمدا. ۱۶ ولی اَگم آ چِی کن نِمْپی، اَنجُوم دِرِم، پس قِبول بَگْمَه کن شَرِیعَت چاگَه. ۱۷ پس اِنْتَرکَه، دِ آز نِیمَه کن آ کَاری بَگم، بَسْکَم آ، گِناخِیَه کن چمن دِلکَار. ۱۸ چون بَمُوسْتِیم کن چمن دِلکا، یَعْنی چمن جَندکی دِلکا، هِیچ چاگی اِی دِر نَه. اِمی خُونَه کن هَر چَنه چاگَه کَارُون اَنجُوم دُوعَه مِیل چمن دِلکَار، ولی چِی اَنجُوم دُوعَه نِمشا. ۱۹ چون آ چاگَه کَاری کن اَپِیمَه، اَنجُوم نَمدا، بَلْگَم بَد کَاری کن نِپِیمَه، یُژن اَنجُوم اَمدا. ۲۰ اِیسه اَگم کَاری بَگْمَه کن نِپِیمَه اَنجُوم بَدِرِم، پس دِ آز نِیمَه کن آ کَاری بَگم، بَلْگَم چِی اَنجُوم آرْزَر آ گِناخِیَه کن چمن دِلکا دِر یَه.

آیند شکوه و جلال

^{۱۸} چمن نَظَرینَه، اِم زَمَانَه عذابن، آ شکوه جلالی موقایسه نه کن آمکا دیارآزین، هیچه. ^{۱۹} اِی خونه کن خیلقت گِردِ اِشْتَن اِشتیاقینَه خدا زوعه اون آیر آیه، مونْتَظِر. ^{۲۰} اِی خونه کن خیلقت بَشْتَنش باطل آگردیه، نه کن اِشْتَن خواستنه، بَسْگم گسی خواستنه، کن بی تَسْلیمش آگردیه، اِم اُمیدینَه کن ^{۲۱} خیلقت اِشْتَن نی، وَزِیَرِ گیری فسادیکا بَرخستی و خدا خِرْدَنون پُر شکوه جلاله آزادیکا، رَسْت بَبَیَه. ^{۲۲} چون آمه بَموسْتیمون کن گِردِ خیلقت تا ایسه هنته زَنِدِ داجی شیوار، داجیکا بَنالِستی. ^{۲۳} ونه تاگه خیلقت، بَلْگم آمه اِشْتَن نی کن خدا روح نوَبَرمون، اِشْتَن دِلِیکا بَنالِستیمون، هه حالیکا کن اِشتیاقینَه زوعه اون مقامیکا، آگِیه زوعه گیری اینتظاریکامون، یَعنی اِشْتَن جَنْدَکون رَحْسَه. ^{۲۴} اِی خونه کن هِم اُمیدینَه نیجات گُتْمون. ایسه اُمیدی کن بَبَیَه ویند، د اُمید نیه. چننه گسی بَشایه چی اِی اُمید ببو کن آی بَویندیه؟ ^{۲۵} اَمّا اَگم چی اِی اومیدی دارم کن هَنوَرَنی ویندَمون نی، صَبَرینَه چی اینتِظاری بَگشتیمون. ^{۲۶} هته نی خدا روح چمه عِجَزِ گیریکا چمه کارِتری را بومه یه، اِی خونه کن نَزَمِ پی چننه دوا بَگرم. ولی خدا روح عمیقَه نالِسته اِی کن نَییب وایه، چَمرا شَفاعت بَگی. ^{۲۷} و آ کن دِلون دِلَه بَگَرْدستیه، روح فِکری بَموسْتیه، چون کن روح، خدا ایرادَنه موقَدسونرا شَفاعت بَگی. ^{۲۸} بَموسْتیمون اِینی حَقِیکا کن خدا رَی بَداشتِن و چی ایرادَنه خِلَه به اینه، گِردِ چی اِن چوون خیری یَتِیرا کار بَگنه. ^{۲۹} چون اِینی

فِکر کن خدا روح دومله بَگَرْدستی، سلامتی و زندگی آ. ^۷ چون آ کن اِشْتَن فِکری جَنْدَکی سَر آرنا، خِدانه عَدَابَت بَگی، چِیرا کن خدا شَرِیعَتیکا فرمون نَبَرد و نَبِشا نی بَرْد، ^۸ و اِینی کن جَنْدَک چوونرا حکم بَگیه، نَبِشَا خدا خَش آگِرِن. ^۹ ولی جَنْدَک شَمه سَرِیکا حِکم نَبِیگَرْد، بَسْگم خدا روخه کن شَمه سَرْدِرِ حِکم بَگیه، اَلْبَت اَگم خدا روح شَمکا ببو. گسی مَسِیح روح مَدار، آ، مَسِیح شِن نیه. ^{۱۰} ولی اَگم مَسِیح شَمه دِلْکار، هَر چنه شَمه جَنْدَک گِناخ گِردِ خونه مَرْدیه، اَمّا اِی خونه کن صالح بَحِیساب آمه ایرون، خدا روح شَمرا زندگیه. ^{۱۱} اَگم روحی کن عیساش مَرْداونکا زَنْد آگَرْد، شَمکا ببو، آ کن مَسِیح عیساش مَرْداونکا زَنْد آگَرْد، اِشْتَن روح واسِیطَنه کن شَمه دِلْکار، شَمه فانیه جَنْدَکون نی زندگی آزدا. ^{۱۲} پس براِن، آمه مَدِیونیمون، ولی نه جَنْدَکی مَدِیون، تا هنته جَنْدَکی شیوار زندگی بَدارم. ^{۱۳} اِی خونه کن اَگم جَنْدَکی وائنه زندگی بَگَر، مَقَرْدیرون؛ اَمّا اَگم خدا روح واسِیطَنه، جَنْدَکی کارون بَکِشه، زندگی بَگرون. ^{۱۴} چون اِین کن خدا روح نه هیدایت بَبَیَه، خدا زوعه اِنِیَه. ^{۱۵} چِیرا کن شَمه وَزِیَرِ گیری روح پَیدا گَرْدرون نی، کن هَنی پَتَرَسه، بَسْگم زوعه اون مقامیکا، آگِیه زوعه گیری روح بَدست وَرْدَرِن کن چی واسِیطَنه لَسَه بَزُرون: «دَد، دَدْجَان.» ^{۱۶} و خدا روخ اِشْتَن، چمه روح خونه شاهیدی دَر کن آمه خدا خِرْدَنیمون. ^{۱۷} اَگم خدا خِرْدَنیمون، پس وُرات نی هِستیمون، یعنی خدا وارِیَن و مَسِیح نه ارثیکا شَرِیکیمون. اِم شرطینَه کن آمه نی عذاب بوینم، تا آمه نی بَینه شکوه و جلال بَیگرم.

خدا اینتخاب آبه قام

۹ مَسِيح کا راست باتیمه، و ږو ښمدا، و چمن ووژدان خدا م، قدسه روح واسیطنه مِرا شاهید کن ۲ اِشتن دلیکا یاله غم و اوزونه قورصه ښداشتیم. ۳ چون آی کاش کن آر اِشتن برا اون راهکا، یعنی آبن کن بَمنه هم ښډاډین، لنت بېوم و مَسِيحکا تاک آگیم. ۴ آبن ایسرائیلی اینه و آگنه زوعه گیری، شکوه وجلال، عهدین، شریعتی آښنون دوعه، پرستش و وعد ان، گرد اِمن چوون شنه؛ ۵ و بابالان نی چوون شنه، و مَسِيح نی جندکی لحاظ چوون اودومیکار، خدای کن گردیکا کفاتر، آ زیرون موتبارک بېو. آمین.

۱ ولی منظور اِم نیه کن خدا کلام انجوم آبه نی، چون گرد آښنی کن اسرائیلی قامی کانه، واقیعا ایسرائیلی نینه؛ ۷ و گرد گیسنی کن ابراهیمی اودومی کاینه، چی خردنن بحیساب نان. بَسکم توراتیکا نوشته آبه ښه کن: «اِشته اودوم اسحاقیکا خله بَبینه.» ۸ یعنی خردننی کن جندکی لحاظ دنیا دگسته اینه، خدا خردنن نینه، بَسکم ابراهیمی نتاج وعد خردنن بحیساب آن. ۹ اِمی خونه کن وعد واته گف اِم به: «آیند سالیرا هم موقه ویمگردست و سارا زوعه اِی صاحب بَبینه.»

۱۰ ښه تاکه اِم، بَلگم ربکا خردنن نی ایله دَکا، یعنی چمه بابا اسحاقیکا بَبینه. ۱۱ هر چنه، چوون دنیا اِمه به ن و یا اِمن چاک یا بد کاری پگرن، اِمی خاطر کن خدا هدف اِشتن اینتخابیکا آمبست بومونه، ښه کار انجوم دوعه نه، بَسکم چی واسیطنه کن ضلا بژنه- ۱۲ ربکاشون واته کن: «یالتر گچتری خیدمت

کن خداشون نارتر ازنسته، چیمی به نه آښش تین گرد تا چی زوعه شیوار آبون، تا اِترکه مَسِيح، وِر براون دلکا اولین خردن بېو. ۳۰ و آښنی کن نارتر تین گردشه نی خله گردشه؛ و آښنی کن خلیش کرد، صالح بحیساب وِردش؛ و آښنی کن صالح بحیساب وِرد نی، شکوه و جلال بخشیش.

۳۱ پس گرد اِم چییون ن کا چه بَشامون واته؟ اگم خدا اَمنه در، کیه کن بشا چمه زَربرا بېو؟ ۳۲ ا کن اِشتن زوعه دریغ ښداشتش، بَلگم بَش چمه گردی راکا فدا گردش، بَبیه گرد چییون دستو دلبازیته امه آندر؟ ۳۳ کیه کن خدا اینتخاب آبه اون، ایتها پڙنه؟ خدایه کن آوون صالح بحیساب وِردشه! ۳۴ کیه کن آوون محکوم بگر؟ مَسِيح عیسی کن مَرده، و ښه تاکه اِم، بَسکم، مَردانکا زندآبه و خدا راسته بالی وریکا ښسته، هیه کن چمه گردیرا شفاعت بگی! ۳۵ کیه کن امه مَسِيح مُحبتیکا تاک اگر؟ غر یا تته وسه، ایدت و آزار یا قحطی، لوت گیری یا خطر یا شمشیر؟ ۳۶ هته کن کیتاو مزموریکا نوشته آبه ښه: «امه همه روح، اِشته خونه مَرده را بَشیمون و هِنته پسی شیوار کن سرایردرا بَبنه، بحیساب بومومون.»

۳۷ ښه، چی واسیطنه کن اَمش موحبت گرد، گرد اِم کارونکا، امه، آښنی کا کن پیروزین، گفاتریمون. ۳۸ چون یقین بوموستیمون کن ښه مَرده و ښه زندگی، ښه فرشته اِن و ښه ریاستن، ښه اِم رَمونه چیین و ښه آیند چیین، ښه هیچ اینجاری، ۳۹ و ښه برز چگا و ښه دوله چگا، و ښه هیچ دیر چی اِی کن گرد دنیاکار، نیشا امه خدا موحبتیکا کن چمه خداوند مَسِيح عیساکار، تاک اگر.

یهودیونکا، بَلْگَم غَیر یهودیونکا فی هَتَّیه. ۲۵ هَتَّه کن هوشَع پیغمبر باتی:

«آینی کن چمن قام نَبینَه، اِشْتَن قام

سَس دَمْگَرْد،

و آ کن مِرا خاجَتی نَبه، اِشْتَن خاجَتی

خِلَه بَگَمَه.»

۲۶ و هَنی «آ جِگا ایکَا کن آینشون وَاَنه یَه:

”شَمَه چمن قام نَبه“،

هَه جِگا کا زَنْد خُدا، زوعَه اِن خِلَه بَبینَه.»

۲۷ و اِشعیای پیغمبر اسرائیلی قامی خونه

باتیه کن: «حتی اگم اسرائیلی قامی تیعداد دِیرا

فوشی شیوار ببو، تاکه تلگه ایی آوونکا نیجات

بگتین. ۲۸ اِمی خونه کن خداوند اِشْتَن کلامی

کامیل و بی اِمکن عَری دَرَفَنه، زَمینی سَر اَنجوم

دَر.» ۲۹ و هَتَّه کن اِشعیای پیغمبر پیشگوی

گَرْدَشَه:

«اگم لَشْگَرُون خداوند چَمَرا نَتاجی نَرزیه،

اَمه نی هَنته شَهْرِن سَدوم و عَمور

شیوار آبیمون.»

قام اسرائیلی بی ایمانی

۳۰ پس چه بواجم؟ غَیر یهودیونی کن صالح

بِه دوملَه نَبینَه، آی بِه دَسْت وَرْدَشون، یعنی

آ صالح بِه ایی کن ایمانداشته کا بَدَسْت آ؛

۳۱ ولی اسرائیلی قام آ شَرِیعَتی دوملَه بینَه کن

آوون صالح بِه را اَرَسُونَه، اَمّا آی بَدَسْت

نَوَرْدَشون. ۳۲ چِیرا؟ اِمی خونه کن ایمان داشته

نَه چی دوملَه نَبین، بَسْگم اَعْمالِیَنه چی دوملَه

بین. آ، اِلْسْکاموَنه سَه، چوون لِسْکِیسْتَه باعِیث

بَه. ۳۳ هَتَّه کن اِشعیای پیغمبر کیتاویکا

نوشته آبه یَه کن:

«دَیس، صَهِیونیکا سَه ایی اَمَنا کن

لِسْکِیسْتَه باعِیث بی،

بَگِیَه.» ۱۳ هَتَّه کن ملاکی پیغمبری کیتاویکا

نوشته آبه یَه: «یعقوبی زی داریم، ولی عیسو

کا بیزار بیم.»

۱۴ پس اَمه چه بواجم؟ خدا بی اینصافَه؟

هرگِز! ۱۵ اِمی خونه کن بَه موسی باتی:

«هَرگِمی سَر کن چِیرا رَحِیمِیَه،

رحم بَکَمَه؛

و هر گمِیرا کن چمن دل چِیرا بَسِیجِیسْتی،

دل سوزی بَکَمَه.»

۱۶ پس اینسانی خواسته یا تَقْلا کَرْد رَیْتِیش

نیه؛ بَلْگَم بَه خِدا بی مَربوطَه کن رحم بَگِی.

۱۷ اِمی خونه کن کیتاو توراتیکا، خدا، فرعون

باتی: «نَبْتَه هِم مَنظورِیَنه قودرت اَدامَه تا اِشْتَن

خِئری بَیْکا آیر اَکَم، و تا چمن نوم دِنیا اِم سَر

اَسْریکا ایلام ببو.» ۱۸ پس خدا، هَر گِمی کن

بِخا چی سَر رَحْم بَگِی و هَر گِمی کن بخا بی

سنگ دِل اَرْکَرْد.

۱۹ چی بَه دوملَه بَمَن باتِیْشَه: «پس دِ چِیرا

اَمه چَمای بَگِیَه؟ چون کِیَه کن بَشایَه خدا ایراد

نَ کا بوموَنه؟» ۲۰ اَمّا آی اینسان، یَه کِیْشَه

کن خدا نَه گَه بَه گَه بَدَری؟ «سِی آبه چیی

بَشایَه اِشْتَن سِی اَرْگِری بواجَه چِیرا بَمَن اِنْتَر سِی

اَرْگَرْدَر؟» ۲۱ گولَه ساز اِختیارِش نیه کن ایلَه

گِیلَتَه پِشْتَه کا، ایلَه غَب موهِیَمه کارونرا و دِیَتر

غَبی ا کارنِیرا کن موهِم نِیَته سِی اَرْگَر؟

۲۲ چه بیی وَاَنه اگم خدا با اِمکن اَپِیْشَه اِشْتَن

غَضَبی اَمونَه و اِشْتَن خِئری آیر اَرْگَر، غَبِی کن

پی غَضَب بَبون و نِیْفلَه آبه را اَماد آبه اینه

وَر صَبْرِیَنه تَحْمَل بَگَر، ۲۳ تا پِشا اِشْتَن شکوه

جَلالی یال گِیری اَغْبونِیرا کن چوون سَر رحم

کَرْدَشَه دِیرا اَرْگَر، غَبِی کن نارْتَر آوون شکوه و

جَلال دوعه را اَماد اَرْگَرْدَشَه ۲۴ حتی اَمه نی کن

چی ظَرْفِیکا خِلَه بَه اِیمونَه، شامل بی، یَه تاگَه

و کارِ مَغاری کن ویگنستَه باعِیثِ بَبو؛
وهر گم کن بی ایمان بوغرِ،
شرمند آنتین.»

۱۰. آی برا ان، چمن دلپته ظمارزو و دوا
خدا دَرگارا یهودیون خونه اَمه کن
نیجات بیگن. ۲. ایمی خونه کن چوونرا بَشامه
شاهیدی دوعه کن خِدارا غَیرت دارن، ولی نه
آلمند گیرنه. ۳. چون آ صالح به ای کن خدا
کار سر آنگین، و ایمی خاطر کن اِشتن صالح
به ثابت گرد دومله بینه، آ صالح به کن خدا
کا به، ناریکا، گله وینه فَنَدِشون. ۴. ایمی خونه
کن مسیح شریعی آخِر، تا هر گم کن بی ایمان
بوغرِ، صالح بحیساب با.

۵. چون موسی آ صالح به خونه کن شریعتی
سر آمبسته، اِنتر بنوشتی کن: «گسی کن
ام جکمون آنجوم بدر، چی واسیطنه زندگی
بداشتنه». ۶. ولی آ صالح به ای کن ایمان
داشته سر آمبسته باتی: «اِشتن دلیکا مَواج کِبه
کن آستامونیرا گفا بِشو؟ - تا مسیح ویرور
یا ۷. «کِبه کن مرداوان دِنبارا بن بِشو؟» تا
مسیح مرداوان دِنبارا زند آگر. ۸. ولی آ، چه
باتی؟ اِمکن «ام گلام اِشته نَزک، اِشته گویکا،
و اِشته دلیکار». اِم هه ایمانی گلامه کن اَمه
ایلام بگمون، ۹. کن اگم اِشتن زونینه ایقرار
بگری «عیسی خِداوند» و اِشتن صدقه دلپته
ایمان پداری کن خدا بی مرداوانکا زند آگردشه،
نیجات بگتیشه. ۱۰. چون دلیکار کن آدم ایمان
بوعدری و صالح بحیساب بوئی، و زونینه به
کن ایقرار بگی و نیجات بگتی. ۱۱. هته کن
اِشعیای پیغمبری کیتاویکا باتی: «هر گم بی
ایمان بوغرِ، سر آفکند آنتب». ۱۲. ایمی خونه
کن یهود و یونانی دِلکا فرقی نیه، چیرا کن هه
خداوند، گردی خِداوند و گرد اپنی کن بی خِله

بگته، فِزوونه بَرکت آردا. ۱۳. ایمی خونه کن «هر
گم خداوندی نومی خِله بگرِ، نیجات بگتیه.»
۱۴. پس چننه گسی خِله بگن کن بی ایمان
وَرَدَشون بی؟ و چننه گسی ایمان بوغرِ کن
چی خونه دَرستشون بی؟ و چننه دَرسن، اگم
گسی اوونرا موعیظه یگر؟ ۱۵. و چننه موعیظه
بگن، اگم اوون مینن؟ هته کن اِشعیای پیغمبری
کیتاویکا نِوشته آبه به: «چَد اپنی کن انجیلی
خَشَه خَبری موعیظه بکنه لِنگن خاصین.»

۱۶. ولی گرد آین انجیلیشون قبول نکرده،
ایمی خونه کن اِشعیای پیغمبری کیتاویکا باتی:
«آی خداوند، کی چمه پیغومی باورش کرد؟»
۱۷. پس ایمان، پیغومی دَرسته کا آ، و پیغومی
دَرسته، مسیح گلامی راه نه آ.

۱۸. ولی دَمَپرِسست: دِیه رَسَیشون؟ اَلَبَت کن
دَرستشون:

«چوون سَس زَمینی سَرِدِر، گرد جگا اونکا
گه به گه آبه به،
و چوون گلام زَمینی اِم گوشه تا آ گوشه
را آرسنه به.»

۱۹. ولی دَمَپرِسست: اِسرائیلی قام اِشتن
دَرسته چییکا، سر آنگِنسته؟ اَوَلیکا، موسی
باتی:

«آپنی واسیطنه کن قام بحیسان نان،
بَشِمَه غَیرتی بگمه؛
و نافمه قامینه،
بشمه غَضَبی آمگرد.»

۲۰. چی به دومله، اِشعیای پیغمبرجورئیتنه
باتی:

«آین کن چمن دومله نِگردین، بَمَن
پیدا گردشون
و بَشتن، آینرا کن بَمَن خِله شون کرد
نِبه، آمونستیم.»

۲۱ اسرائیلی قامی خونه باقی:

«هَمَه روج اِشتَن بالون
نافِرمون و یاله نَار قامی ظَرْف
دِراز آگردِم.»

قام اسرائیلی مند آدمِن

۱ پس دَمَپرِسست: مَگم خدا اِشتَن
قامش رد کردیه؟ هرگز؛ اِمی خونه
کن آز اِشتَن اسرائیلی ایّمه، ابراهیمی نتاجیکا و
بنیامینی قَبیلکا. ۲ خدا اِشتَن قام کن نارتَر تاگه
آگردَش به، زد اِنگردَشه. نینّه موسّت موقدسه
نوشته اِن، ایلِیا خونه چه باقی؟ اِم کن آچنته
قام اسرائیلی زَرَبِرا خدا وَرگی گردَشه و واِتش:
۳ «خداوندا، اِین اِشته پیغومَبرون کِشته شوئه
و اِشته مَدَبَحون وِیرونَسِتَشون. تاگه آز مَد
ایّمه و ایسه آپیشوئه بَمَن بِکِشن.» ۴ ولی خدا
جواب چِیرا چه چی به؟ اِمکن «آز اِشتَنرا هف
هزار نَفَر غَم هَرَدَمَه کن بَعَلی بوتی نکا زَنگِشون
رُ نیتِه.» ۵ هِنترکه، اِم زَمَانه کا نی گِسینی مَد ایتِه
کن فیضی راه دَلکا اینتخاب به ایتِه. ۶ اَمّا اگم
فیضی راه نه ببو، دِ اَعمالی خاِطر نیتِه؛ وگرنه
فیض دِ فیض نیتِه. ولی اگم اَعمالیکا ببو، دِ
فیضی خونه نیتِه؛ وگرنه عمل دِ عمل نیتِه.

۷ چِی به دومله چه؟ اِمکن آچِی کن اسرائیلی
قام اِشتیاقیتِه چِی به دَسّت وَردِ دومله به،
به دَسّت نَوَرِدَش. اِینی کن اینتخاب آبه بیینه،
بَدَسِتَشون وَرد و دِیرون دِل سخت آبیته.
۸ هَتّه کن موقدسه نوشته اونکا نِوشته آبه یه
کن:

«تا به اُمروج خدا، سِسْتَه روح،

اوون آدَاشه

و چِمینی کن نیئِشا وِیند

و گوِشی کن نیئِشا دَرَسِتِه.»

۹ و داوود پادِشا باقی:

«چوون سَفَر چوونرا دوم و تَلّه آبو
و سِه اِی کن اوون وِیَرَفَنَد، چوونرا
مکافات آبو.

۱۰ چوون چَمون سو هیچ برشو، تا
مَشان وِیند

و چوون مِین اوزون گَنگور آبو.»

۱۱ هَنی دَمَپرِسست: یعنی اِین اِلسکِستین
تا اوزون بَرگِین؟ هرگز! بَلگم چوون نافِرمونی
نه، غَیر یهوَدِین نِجائِشون گتّه، تا اسرائیلی
قام غَیرتی ببو. ۱۲ ولی اگم چوون تَغصیرِن
دِنباش ثِیروتمند کرد و اِین دِباختِشون و غَیر
یهودِش ثِیروتمند آگردَش، پس اَموقه کن قام
یهود کامیلا نِجات بیگن، چنه وِیشتَر فروونی
باعِیث بَبِیتِه!

۱۳ ایسه چمن گف، شَمه غَیر یهوَدیونرا آ.
آ چگا ایکا کن آز غَیر یهوَدیون رَسولِیم، اِشتَن
خِیدمَتی سَرِدِر برک اِیفتخار بگم، ۱۴ اِم اَمیدیتِه
کن، اِشتَن هم نِژادون غَیرتی سَر بوَعَم و بَعضی
آوونکا نِجات بَدَرِم. ۱۵ اِمی خونه کن اگم چوون
رد آبه معنی، دِنیّا آشتی دوعِه خدا نه ببو،
چوون قَبول به معنی چه بَبیتِه، غَیرآز اِمکن
مَرَدَاونکا زَنَد آبه؟ ۱۶ اگم پَسّه اِی حَمیریکا کن
خدارا نوَبَر تَقَدِیم بی، موقدَس ببو، اِنترکه گِرد
آ حَمیر موقدسه؛ و اگم رِیشَه موقدَس ببو، پس
بَشو خالِنِی موقدسینّه.

۱۷ ولی اگم بَعضی بَشو خالونکا آیرِدَشوئه و
تِه کن وِیشّه ایتِه زَیتونَه داری بَشو خال بیئِه،
زَیتونه داری دِیتر بَشو خالینه پَیوند گَنیش و
ایسه زَیتونَه داری رِیشَه شیر کا کن موقویته
بَرَدِیش، ۱۸ آ دَیَر بَشو خالی قورضه مَد. اگم اِنتر
بگش، یادیکا غَم به کن تِه رِیشَه غَم نِشَرَد،
بَسکم رِیشَه بَتّه غَم بَرَدی. ۱۹ شاید یواجی:

هَتَّه کن شَمَه، ای زما نی خدا را نافرُمون بیرون،
ولی ایسه یهودیون نافرُمونی خونه، خدا رحمت
شَمَه نَصیب آبه،^{۳۱} پس ایسه اِمن نی نافرُمون
آبه اینَه تا خدا رَحمتی خونه، شَمَه سر، ایسه
چوون سَرِدِر نی رَحَم ببو.^{۳۲} اِمی خونه کن خدا
گردیش نافرُمونی اسیر کرد، تا گردی سر رحم
بگر.

^{۳۳} آخ کن خدا دولتمندی و حکمت و
المندی، چَنَه عَمیقَه؛
چی دیوون کردکا نییب سَرِبرِکرد،
و چی راهونکا نیب سر آگینه.
^{۳۴} «چون کیه کن خداوندی فکرون یزنه
یا کیی بَشایه چی موشاور ببو؟»
^{۳۵} کیه کن خِداش چیی ایی بَخِشِستش
ببو
تا تی پس آذن؟»
^{۳۶} اِمی خونه کن گرد چپین آیکا آ، و چی
واسیطَنه یه، و چی شِنین.
زِیرونه شکوه جلال چیرا ببو. آمین.

زَنَدِ قِربونین

۱۲ پس برا ان، خدا رَحمتون خونه،
بَشَمکا خاشتو خاز بَگَمه کن اِشتن
جَنَدکون هِنته زَنَدِ قِربونی خِدارا، موقَدَس
و خدا دل پیستَه، تَقَدیم بگر کن اِم شَمرا
روحانیه عِبَادَتَه.^۲ و دِهِنته اِم دِنیا شیوار مَبَه،
بَسگم اِشتن فکری تاز آبه نه غَوْض آبه. اَموقه
خدا ایراد فَهْمِستَه بشارون؛ خدا دِل پیستَه و
کامیلَه ایراد.

^۳ چون فیضی خونه کن بَمَن عَطَا به یه،
هَر کِرمی شَمکا باتیمه کن بَشتن ویشتر از
آچیی کن هِستِیرون، مَزَنه، بَلگم هَر گس آ
ایمانی انداز کن خدا بَشَمه بَخِشِستَه، درست
قیضاوت بگر.^۴ چون هَتَّه کن چَمرا گردی ایله

«بشو خالی آیرِدشونَه تا آز پِیوند بگنیم.»
^{۲۰} راست باتیش. ولی آینشون بی ایمانی خونه
آیرِدشونَه و یه تاگه ایمانینَه اَمبَستِیشَه. پس
یاله نار مَب، بَلگم پَرس.^{۲۱} اِمی خونه کن اگم
خدا طَبیعِیه بشو خالی رَحِمِش نِکرد، به یه نی
رحم نِکرد.

^{۲۲} پس خدا مِربانی و سختگیری اِشتن یادیکا
بَمَرکه؛ سَخَتگیری آینی را آکن ایمانیکا ویگِستَه
اینَه، ولی بَتنَه مِربانَه، اَلَبَت اِم شَرطینَه کن چی
مِربانیکا ثابیت بومونی؛ وگرنه به یه نی آئیرِد.
^{۲۳} و اگم آین نی اِشتن بی ایمانی ایدامه نِدرن،
چون خدا بَشایه اِیکر دِیر آوون پِیوند بَرَنه، هنی
پِیوند گن.^{۲۴} اِمی خونه کن اگم بَته کن ویشَه
اینَه زَیتونَه داریکا آیرِدشون و اِشته طَبیعِی
برعسکیرا، آزاد زَیتونَه داریکا پِیوند رُشون، پس
چَد ویشتر اَصْلَیه بشو خال بَشانَه زَیتونَه داریکا
کن آوون، آیکا آیرِدشون، پِیوند بگنیم.

قام اسرائیلی نیجات گِته راز

^{۲۵} برا ان، نَپیمه اِم رازیکا بی خَبَر بَته، نگر
بَشتن اَلَمند بَرَنه، کن دِل سَختی، اسرائیلی
بعضیون سَریکا حاکیم به یه، تا آینی کن قَرار
غیر یهودیون دَلکا، مسیح کا ایمان بوعن،
چوون تِیعداد کامل آبو.^{۲۶} و اِنترکه گرد
اسرائیلی قام نیجات بگتین. هَتَّه کن موقَدسه
نوشته اونکا نِوشته آبه یه کن :

«نیجات اَدری صهیونیکا بومِیه

و بی دینی یعقوبی بابا اونکا ویرگت.

^{۲۷} و چمن اِم عهد آوونَه بَبیه

هَنگومی کن چوون گِناخون پِگم.»

^{۲۸} اِنجیلی خونه یهودیین شَمه غنیمین؛ ولی
خدا اینتخابی خونه، بابااون خاطر، خدا را
خاجتی اینَه.^{۲۹} اِمی خونه کن خدا هرگز اِشتن
خَلا ان و صَلا رُ، پس وینیه گت.^{۳۰} درست

۱۹ آی خاجتین، هرگز تقاص مویگر، بَلکم آی خدا غَضَبی واگذار بگر. اِمی خونه کن توراتیکه نوشته آبه یه کن: «خداوند باقی: تقاص چمن شنه؛ از سزا آمد». ۲۰ بر عسک، «اگم اِشته غَنیم اِشنا یه، بی هَرَد چی بِدَا و اگم تَشیشَه، بی آو پنجامون! اگم انتر بگری جوری بی شرمند بکشه کن، هَنتیه آسوجونه پَسنه اون چی سَریکا گرد آشگرد.» ۲۱ بدی اِشته سَر حریف آمبو، بَسکم چاکي گرد نه بدی سَر حریف بب.

صاحب منصبونکا فرمون بَرَد

۱۳ هَر گم پی صاحب منصبون فرمون ببو، اِمی خونه کن هیچ صاحب منصبی نییه کن خدا طرفیکا آمه مَبو. صاحب منصبی نی هِستینه کن خدا طرفیکا تَیین آبه این. ۲ پس آ کن صاحب منصبون زَرَبَرِ راست آبو، خدا تَیین گرد چی زَرَبَرِ راست آبه یه؛ و اِین کن اِنتر بگن، دیوون آئب. ۳ چون اِینی کن دِرست رفتار بکنه، حاکیمونکا نیترِست، ولی خلاف کارن آوونکا بترِستین. اَپیر صاحب منصبیونکا مَترسی؟ آ چی کن دِرسته آنجوم بِد کن اِشته تَریفی بگنه. ۴ اِمی خونه کن آ اِشته خیری خونه خدا پَاسریه. اَما اگم خلافه کاری آنجوم بدی، پَترس، اِمی خونه کن دَدار شمشیری اِشتن مینیکا جیبستش نییه. آ خدا پَاسریه و کسیه کن خدا خونه تقاص ویزگت، و خلافکاری سَرَدَر خدا غَضَبی ویزکرد. ۵ پس اینسان پی، نه تاگه غَضَبی خونه بَسکم ووژدانی خاطر فرمون ببو.

۶ هِمی خونه را مالیات بَدارون، چون صاحب منصبین اِم چیبون کان پَاسیه و خدا پَاسری ایته. ۷ هرگمی حق بی بَدَر: اگم مالیاته،

جندک هِستیمون کن وِر اعضاها سی آبه یه و اِم اعضا کار یکسان نیه، ۵ پس آمه نی کن خلی ایمون، مَسیح دِلکا ایله جندک هِستیمون و ایله ایله، یَند اعضا ایمون. ۶ فیضی آندار کن بَمه بَخشسته آبه یه، موختلیفه خلا اِن ویگتمونه، بِر آوون کار بیگرم: اگم پیش گوپی کرد آ، آی اِشتن ایمانی آندار آنجوم بَدَر. ۷ اگم خیدمته، خیدمت کردرا. آ کن آموچ دَر، آموچ بد. ۸ کن تشویق بگیه، تشویق بگر. آ کن کمک بگیه، دستو دلبازینه کمک بگر. آ کن زَهَر، اِم کاری غَیرتینه آنجوم بَدَر. و آ کن دیرون سَر رحم و مَربانی بکته، خَشینه اِم کاری بگر.

حقیقه مسیحیون نوشون

۹ موحتب پی خالیص ببو. بدیکا رت آبه و چاگه چیکا سَخت آچیکه. ۱۰ و پِراون شیوار یَند ری بدار. یَند اِیحرام نوعه کا، یَند نار دَوَر. ۱۱ هیچ موقه شَمه غَیرتی خدا خونه ویمکشه؛ روح دِلکا کولوستار بته و خداوندی خیدمت بگر. ۱۲ اومیدیکا خَش، و غَر روجونکا صُبور بته و اوزون دوا بگر. ۱۳ موقدسه آدمون نیازی رَف گرد کا سهم بدار و میمان نواز بته. ۱۴ اَپیرا کن بَشَمه اَیذت آزار بگنه، بَرکت پِپییه؛ بَرکت پِپییه و نفرین نگر! ۱۵ خَشه آدمونه خَشی بگر، و اَپینه کن کان پَرمسته، پَرمه. ۱۶ یَندنه مودارا بگر! یاله نار مَبه، بَسکم دَس دَریسوئه، شِه اِمه بگر. هرگز بشتن اَلمند مَزنه.

۱۷ هیچ گمی بدیرا بدی نگر. بَسکم آ چی اِپی کن گردی چَمیکا حورمت بداشتی، آنجوم بَدَر. ۱۸ اگم بَبییه، تا آ جگا اِپی کن بَشَمه مَربوطه، گردینه صلح و صَفانه زندگی بگر.

نَفَری ایمان بی ایجاز آردا تا هر غذایی بر،
ولی دیتَر کس عَجَز و تاگه سزِیجات بردی.
آ کن همه چی بردی نیاید آکن گِرد چیون
نیبردن گِچ آگر؛ و آ کن همه چی نیبردن نیاید
آ کن گِرد چی اون بردی قیضاوت بگر. امی
خونه کن خدا بش قبول کَرذیه. ۴ ته کیشَه کن
دیتَری پاسری سر قیضاوت بگش؟ چی آمبست
مَنَد یا ویگِستِه ایمانیکا، چی آریابی مَربوطه. و
آ، آمبست نی بَمَندیه چون خداوند بَشایه آی
آمبست آگر.

۵ اِی نفر، ایله روجی دیتَر روجونکا چاکتر
بموسی؛ ولی دیتَر کس گِرد روجون اِی جور
بموسی. هر گم پی اِشَن فِکریکا اِشَن غَقیداون
خونه، خاطر جَم ببو. ۶ آ کن ایله موهیمه
روچی ایحترامی غَم بریدیه، خداوندی ایحترامیرا
اِنتر بگی. آ کن بردی، خداوندی ایحترامیرا
بردی، امی خونه کن خدا شکر باقی، و آ کن
نیبرد، آ نی خداوندی ایحترامیرا اِنتر بگیه و
خدا شکر بگی. ۷ امی خونه کن هیچ کِرم آمکا
اِشَنرا زندگی نِکرم و هیچ کِرم آمکا اِشَنرا نِمرم.
۸ چیرا کن آگم زندگی بگمون، خداوندیرا ته،
و آگم بَمردیمون، آ نی خداوندیرا ته. پس چه
زندگی بگرم، چه بمرم، خداوندی شنیمون.
۹ امی خونه کن مسیح نی همی خاطر مَرَد و
زَنَد آبه، تا زَنَد اون و مَرَد اون خداوند ببو.

۱۰ پس ته چیرا اِشَن برا دیون بگشَه؟ و ته
چیرا اِشَن برا گِچ بَموستیش؟ امی خونه کن
گِرد آمه خدا دیون کَرَد تختی نه کا حاضر
ببیمون. ۱۱ چیرا کن اِشعیای پیغمبری کیتاویکا
نوشته آبه ته:

«خداوند باقی: اِشَن زندگی سر قَسَم کن
هر زَنگی چمن ناریکا شَت آربن

مالیات بَدَر؛ آگم خَرَاجه، خَرَاج بَدَر؛ آگم
ایحترامه، ایحترام بَر؛ و آگم حورمته، حورمت
بگر.

محبتی واسیطنه شریعتی آنجوم دوعه

۸ هیچ دینی گسی کا مَدَار، جز اِمکن یَزَن
یَنَدِ موحبت بگر. امی خونه کن هر کم دیری
موحبت بگر، شریعتی آنجوم دوعشه. ۹ امی
خونه کن اِم حَکِیمن کن «زینا مک»، «آدم
مکش»، «مَپتار»، «طمع مکه»، و هر دیتَر
حَکمی کن ببو، گرد اِم کلامیکا خولاصه آربن
کن «اِشَته خَمسوعه هِنته اِشَن جانی شیوار،
موحبت آگن». ۱۰ موحبت، اِشَن خَمسوعه
بَدی نِگَرَد؛ پس موحبت، کامیل شریعتی
آنجوم دَر.

۱۱ غَیرَاز اِم شَمه بَموستیرون کِرم زَمونکا
زندگی بگرون. ایشه چی ساعت آرسنه ته کن
خاویکا پَته، چیرا کن ایشه آ زمانی کن ایمان
وَرَدَمونَه مقایسه کا، چَمه نیجات گِته نَزک آبه
ته. ۱۲ شوی آخِر و روج نِزِگه. پس بَر ظِلْماتی
بَد کارون گنار بَرَم و نوری زِرِه دَگرم. ۱۳ بَر،
هَنته کن روجی رِشونیکا آمونون شَننیکار دِرسِت
رفتار بگرم. نه کم، غیاشی و غَرَقه هَریکا و
زینا، هَرزگی و ژُر و زَر کا. ۱۴ بَلگم خداوند
عیسی مَسِیح شَخصیتی، هِنته شنیری شیوار
دَکَر و اِشَن جَنَدکی نَفسیرا تدارک مَوینَه تا چی
خواسنه اون آنجوم بَدَر.

یَنَدِ قیضاوت نِکَر

۱۴ گسی کن چی ایمان ضَعیفَه، اِشَن
جمعیکا راه بَدَر، ولی نه امی خونه کن
چی عَقیدَ اون خاطر بینه گه به گه بَدَر. ۲ اِی

۱۵ امه کن قودوریمون، پی عِجْزون
 تحمل یَکرم و اِشْتَن خَشی دومله نِیم.
 ۲ هر کِرم آمکا پی هر چاگه چپی ایی کن اِشْتَن
 خَمسوعه کا بوبندیته، بی خش آکر تا چپی
 ایمانی زبق بَدَر. ۳ ای خونه کن مسیح بی اِشْتَن
 خَشی دومله نِیمه، هَتَه کن داوودی زموریکا
 نِوشْتَه آبه یه: «اِشْتَه چمای آکرون چمای،
 چمن سَر ویرمه یه.» ۴ چون هر چپی ایی کن
 گِذِشْتَنکا نِوشْتَه آبه یه، چمه آموجیرا به تا
 آمبست گیری نه و آ دِلگرمی کن موقدسه
 نِوشْتَه امه بَبَخِشْتی، اُمید بدارم.
 ۵ ببو کن، خدای کن آمبست گیری و
 دلگرمی آردا، بَشْمَه عطا بگر تا هته کن مسیح
 عیسا خواستنه جور، پندنه مودارا بگر، ۶ تا
 یَندینه یکدل و یک زبان، چمه خداوند عیسا
 مَسِیح دَد، یعنی خدا پرستش بگر.
 ۷ پس هته کن مَسِیح بَشْمَه قَبول گِردِشَه،
 شمه بی یَندِ قَبول بگر تا خدا شکوه جلال بَدَر.
 ۸ چون بَشْمَه باتیمه کن مَسِیح، خدا راستی
 آمونِسْتَه را سِنْت آبه اون پاسری آبه تا آ وَعَد
 اون کن خدا چمه بابا اون آدوعش به، تایید
 بگر، ۹ و تا غَیر یهودیین، خدا چی رَحْمَتِ خونه
 شکوه و جلال بَدَرن. هته کن موقدسه نِوشْتَه
 اونکا نِوشْتَه آبه یه:
 «ای خاطر، از بَته یهودیون دِلکا
 ستایش بکمه،
 و اِشْتَه نومی کا آواز بَخَندیمه.»
 ۱۰ هنی باتی:
 «آی غَیر یهودیین، چی قامینه خَش بته!»
 ۱۱ و هنی کیتاو زموریکا باتی:
 «آی گِردِ غَیر یهودیین، خداوندی
 ستایش بگر!
 ببو کن گِردِ میلِتن، بی شکوه و
 جلال بَدَرن!»

و هر زونی به خدا ایقرار بگَیه.»
 ۱۲ پس هر کِرم آمکا اِشْتَن حیسابی، به خدا پس
 آردا.
 ۱۳ پس، بِر چیمی به دومله یَندِ قیضاوت
 نِگرم، بَسْکَم نَصْمیم بیگَر کن هیچ اِلِسْکامونه
 سه ایی یا مانعی اِشْتَن برا راکا نَتَر. ۱۴ از عیسا
 خداوندی دِلکا بَموسْتیمه و قانع آبه ایقه کن
 هیچ چپی ایی، اِشْتَنکا اِشْتَنکا جیفینین نِیمه. ولی
 اگم گسی چپی ایی جیفینین باقی، چیرا جیفینین
 بَبیه. ۱۵ اگم اِشْتَن هَرَد چینه، اِشْتَن برا آدَت
 آشْگَرْد، دِ مَحَبَّتینه رفتار نِیْشْگَرْد. اِشْتَن هَرَد
 چپی نه، اِشْتَن برا کن مسیح چیرا مَرَد، نِیْفَله
 آمگه. ۱۶ پس مَرَر آ چپی ایی خونه کن شمه بی
 چاک بَموسْتیرون، بَد بواجن. ۱۷ ای خونه کن
 خدا پادیشاهی هَرَد و هِنْتِه نِیمه، بَسْکَم صالِح
 به، صلح و سلامتی و خدا موقدسه روح دِلکا
 خَشی گِرد یه. ۱۸ هر گم اِنْتَرکه مَسِیح خیدمت
 بگر، خدا بی قبول بگی و مَرْدوم بی تایید
 بگَته.
 ۱۹ پس بِر آچی ایی کن صلح و سلامتی
 و یَندِ ایمانی آمبست گِرد باعیت بی، دومله
 بَبیم. ۲۰ خدا کاری، هَرَد چی خونه خَراو آمکا!
 خییقتن گِرد هَرَد چپی اِن پاجا اینه، اما هر
 غذای ایی هَرَد، کن دِیْتِری لِسْکِیْسْتِه باعیت
 ببو، نادِرْسْتِه کاری یه. ۲۱ اِم پِیْتَر کن گوژد و
 شَراوی هَرْدکا و هر دِیْتَر کاری آنجوم دوعه کا
 کن اِشْتِه برا لِسْکِیْسْتِه باعیت بی، رت آبی.
 ۲۲ اِشْتِه ایمان داشته، اِم موضوعون خونه،
 اِشْتِه و خدا وَصْطیکا غَم به. خَشی آ گسی
 حالیرا کن آ چپی ایرا کن بی چاک بَموسْتی،
 بَشْتَن دیوون نِیْگَرْد. ۲۳ ولی گسی کن غذای
 هَرَد خونه چیمه میمه بگَیه، اگم آ بی محکوم
 بَبیه، ای خونه کن ایمان داشته نه هَرَدش نِیمه
 و آ چپی کن ایمان داشته نه مَبو، گِناخه.

۱۲ و ایگر دیتَر اِشعیای پیغمبر نی باقی:
«بِسا ریشَه بومِتِه،

کسی کن غَیر یهودیون سَر حِکم گرِدر
راست آزین؛

غَیر یهودیین بی اُمید بَداشتِنه.»

۱۳ ببو، خِدا بی کن اومید دَر، بَشَمَه حَشیکا
و صلح و سلامتی ای کن ایمانی دِلکا آ، پَتَلَمَه
بگر، آنه کن خدا موقدسه روح خِرنِیه، اُمیدیکا
کوکورو پَتَلَمَه بَبَه.

بولوسی خیدمت غیریهودیونرا

۱۴ چمن برا ان، آز اِشَتَن شَمکا خاطر
جَمیم کن شَمَه اِشَتَن چاکیکا پَتَلَمَه ایرون، و
بَرک اَلَمندیرون و بشارون یَند آموچ دوعه.
۱۵ ولی چن گله موضوع خونه، بَرک جیسارت
گِردَمه، و شَمرا نِوشِتم، تا آوون شَمَه یاد آرفَنم
ای خونه کن خدا اِم فیضی بَمَن بَخِشِستَنه،
۱۶ کن غَیر یهودیونرا، مَسیح عیسی وزیرِ بیوم
و خدا اِنجیلی خیدمت گرد خونه گاهن ببوم،
تا غَیر یهودیین چاگه خَلایِ خدا دَرگارا بَبون کن
خدا موقدسه روح نه تقدیس بَبَه.

۱۷ پس از مَسیح عیسا دِلکا اِشَتَن اِم خیدمتی
خونه کن خدا را بَگم، دلیلی ایفتخار گرِدر
بَداشتیم. ۱۸ اِمی خونه کن جورِئتم نِکردَ غَیر آ
چیی ای کن مَسیح چمن واسیطنه اَنجوم دَر،
چیی ایکا گَف بَرَنم، تا غَیر یهودیون، چمن گفن
و کارون واسیطنه، ایمان داشتِه را فرمون آگم،
۱۹ آ اِمش، نِشونه اون و مُعجیزِ اون اینجاری
نه، یعنی خدا روح خِرنِیه اَنجوم دوعشه، هته
کن اورشلیمیکا تا شهر ایلیریکومیرا شیم، و
مَسیح اِنجیلی خیدمتی کامل اَنجوم آداده.
۲۰ اوزون چمن ظمارزو اِم به کن چگا اییکا
اِنجیلی موعیظه بَگم کن مَسیح نومشون
دَرستَه مَبو، تا نِگر دیتَر کسی هیمی سَرِدر، بنا

سی آگم، ۲۱ هَتَه کن اِشعیای پیغمبری کیتاویکا
نِوشته آبه یَه کن:

«اَین کن آیکا بی خَبَر بیَنه، بَویندِنه
و گِسیخی کن دَرستشون نِیه، بَقَهْمِستِنه.»
۲۲ هیمی خونه، چن گر آپیم به شَمَه وَر بام
ولی نِیه.

۲۳ ولی ایسه کن اِم منطقه اونکا، دِ چگایِ
چمن کاریرا مَند نی، و اِمی خاطر کن دراز
سالیارنه اِشتیاق دارِم شَمَه وَر بام، ۲۴ اُمید
بَداشتیم وقتی اِسپانیا را بَشیم چمن راه سَریکا
بَشَمَه بَوینم، تا تَلگَه ایی شَمَه ویندِ به
دومله، بَمَن، چمن سَفَرکرد اَجگارا کاریری
بَدَر. ۲۵ ولی ایسه بَپیمه اورشلیمیرا بَشوم تا آ
چگا موقدسونرا کمک مالی بَبم، ۲۶ اِمی خونه
کن مقدونیه و آخائیه کَلِیسا اِن بَپیشون کن
اورشلیمی دَس درِیسه موقدسونرا کمک مالی
گِرد آگن. ۲۷ اَین اِشَتَن بَپیشون اِم کاری بَگن؛
و حَیِقتا کن اَین اورشلیمی ایماندارون مَدیون
بیَنه، اِمی خونه کن آگم غَیر یهودیین، یهودیونه
روحانیه بَرگتونکا شَرِیک اَیین، یهودیین نی پی
مالییه بَرگتونه، آوون خیدمت بَگن. ۲۸ پس،
وقتی کن اِم کاری اَنجوم بَدِرم و آچی ایی کن
جَم آبه یَه آوون آرسونِم، شَمَه راه نه اِسپانیا
را بَشیم. ۲۹ بَموستیم کن وقتی شَمَه وَر بام،
مَسیح فَرَوونه بَرکتِنه بومَمه.

۳۰ آی برا ان، چَمَه خداوند عیسیای مَسیح و
موحبتی کن خدا موقدسه روح دِلکا، خونه،
بَشَمکا خاشتو خازمه کن خدا دَرگارا مِرا دِوا
بَگر، و اِم کارینه چمن خیدمتیکا شَرِیک بَبه.
۳۱ تا یهودیه بی ایمانون بالیکا سَقَه جان بَرشوم
و چمن خیدمت موقدسونرا، اورشلیمی خونه،
قبول ببو. ۳۲ چِی به دومله خدا واتنه حَشینه
شَمَه وَر بام تا شَمَه وَرِیکا تاز جان بیگم. ۳۳ خدا
صلح و سلامتی، شَمَه گِردِنه دَر ببو. آمین.

سلام و درود

۱۶

چَمَه خالا فِی سیفارشِی بَشْمَه بَگَم. أَ شَهرِ کِیخَرِیَه کِلیسا پَاسِریونکار. ۲ بَی خدانودی دِلکا، اَنه کن موقَدَسون لایقَه، قِبول بَگَر و هر کَمکی کن شَمکا آپِشَه ایکا ذریغ مَداز، اِمی خونه کن اَخِلیون، حَتی بَمَن، وَر کارِیری آدوَعَشَه.

۳ پَریسکیلا و آکیلا، چمن همکارن مسیح عیسی دِلکا، سلام بَدَر. ۴ اَینِ اِشْتَن جانی چمن خونه حَظریکا دَرَفَنْدِشون، و نِه تاگَه آز، بَلگَم گِرِد غَیر یهودیون کِلیسا اِن آوونکا تَشکُر بَگَن. ۵ هِنْتَرکَه کِلیسا اِی کن چوون گکا پِنْدَه جَم اَنَب، سلام بَدَر. چمن خاجَتِیَه رِفَق اِپِیتوسِی سَلام آدَر، اَه اِینیکا کن آسیا دِلکا ایمان وَرَدَشونَه، اولین نفر بَه. ۶ مَرِیمِرا کن شَمرا وَر زَحْمَت گَشِتِش، سلام بَدَر. ۷ چمن خیشون، آندرونیکوس و یونیاسی کن بَمِنَه زیندانیکا بِنَه، سلام بَدَر. اَینِ رَسولون دِلکا، سرشناسین کن تِیمَنکا بَه نَ مَسِیح کا ایمان دارِیَه. ۸ چمن خاجَتِیَه رِفَق خدانودی دِلکا، آمِلیاتوسی سلام بَدَر. ۹ مَسِیح دِلَه هَم کارون اوربانوسی، و چمن خاجَتِیَه رِفَق، اِستاخِیسی، سلام بَدَر. ۱۰ اَپِلِیسی کن اِشْتَن ایمتحانی مَسِیح دِلکا پَس آدوَعَشَه، سلام بَدَر. اَرِیستوبَلوسی گَه آدَمون سلام بَدَر. ۱۱ چمن خیش هیرودیونی و نارکیسوسی گَه آدَمون کن خدانودیکا هِستین، سلام بَدَر. ۱۲ تَرِیفِینا و تَرِیفوسا، اَپَاسِرینی کن خدانودی خیدمتی دِلکا رَمَت بَگَشْتین سلام بَدَر، و چمن ایلَه خاجَتِیَه رِفَق پَرسِیسی، کن خدانودیکا بَرک رَمَت بَگَشْتی، سلام بَدَر. ۱۳ روفوسی کن خدانودیکا اِینتخاب آبه یَه، و چي نَنه کن چمن حَقِیکا نِ نَنه گیری گردَشَه، سلام بَدَر.

۱۴ آسینگریتوس، فُلِیگون، هِرماس، پائِروباس و هِرمس و دِیَر برا اِی کن آوونَه مَنَدِیَه، سلام بَدَر. ۱۵ فیلولوگوس، یولیا، نِریاس و چي خالا و اولِیمِپاس و گِرِد موقَدَسینی کن آوونَه دَر اِیَنه، سلام بَدَر. ۱۶ یِنِد موقَدَسه ماچِیَنه نَه سلام بَدَر. مَسِیح کِلیسا اِن گِرِد، بَشْمَه سلام باتین.

اَخِرین سیفارش

۱۷ برا اِن، بَپِیمَه شَمکا خاشتو خاز بَگَرَم، اِینی کا کن جِدایی دَنَفَنَد هواسِرون ببو، شَمَه راه دِلکا مانع بَنان و آموجِیَنه کن شَمَه گَترَوَنه مُخالِیَقَت بَگَنه، آوونکا رَت آبه، ۱۸ اِمی خونه کن اِنْتَر آدَمِن چَمَه خدانود مسیح خیدمت نِیَنکَرَد، بَسکَم اِشْتَن اِشکَمشه فِکریکان و خاصه گَفِیَنه و چاپلوسیَه ساد آدَمون گول بَزَن. ۱۹ شَمَه فرمون بَرِد تَرِیف گردی دِلکا گَه به گَه آبه یَه؛ شَمَه خونه را وَر حَشِیمَه. ولی بَشَمکا اَپِیمَه اِچی اِی ناریکا کن چاگَه، اَلَمَنَد، و اِچی اِی ناریکا کن بَدَه، ساد بَه. ۲۰ صلح و سلامتی خدا، خِیلی زو شَیطونی شَمَه لِنِگون بَنیکا لِرَت اَزگَرَد.

چَمَه خدانود عیسی فِیض شَمَنه دَر ببو. ۲۱ چمن همکار تیمونائوس بَشْمَه سلام دَر. چمن خیشَن، لوکیوس، یاسون و سوسِپاتِرِی شَمرا سَلام دَرِن. ۲۲ آز، تَرِیتوس، اِم نامَه اِنوس، خدانودی دِلکا بَشْمَه سلام باتیم.

۲۳ گایوس کن بَمَنکا و اِم جِگا کِلیسا آدَمون گِرِدیکا مِیمان نوازی گردَشَه، شَمرا سلام دَر. اِراستوس کن شَهری خَزانَه دار، و چَمَه برا کوارتوس شَمرا سلام دَرِن.

۲۴ چَمَه خدانود عیسی مَسِیح فِیض شَمَه گِرِدِیَنه ببو. آمِین. ۲۵ اِیسه اَ کن بَشایَه چمن اِنجیل و عیسی مَسِیح موعِیظَه واَنَنه، بَشْمَه

آمبست آگر، یعنی هنته ایلّه نوئکه رازی کن
 دیار آبه، کن خیلی وقت به نون به. ۲۶ اما
 ایسه پیغمبرون نوشته اون واتنه، و زیروئه خدا
 حکمیته، گِرد قامونرا دیار آبه تا این ایمان

بوعن و ایطاعت یکن، ۲۷ آ کن تاگه آلمند
 خدایه، عیسای مسیح واسیطنه زیروئه شکوه
 و جلال ببوا آمین.

